

РЕШЕНИЕ

№ 5733

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5150** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисия за финансов надзор срещу Решение от 14.04.2021 г., постановено по НАХД № 2394/2021 г. на Софийския районен съд (СРС), НО, 95 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № Р-10-30/21.01.2021 г. на заместник - председателя на Комисията по финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което за нарушение на чл. 73, т. 6, б. „г“ от наредба № 44 от 20.10.2011 г. за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми, управляващите дружества, националните инвестиционни фондове и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове във връзка с чл. 60, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (ЗДКИСДПКИ) на [фирма], на основание чл. 273а, ал. 1 вр. ал. 5, т. 1 ЗДКИСДПКИ е наложена имуществена санкция в размер на 4 000 лева.

В жалбата се релевират доводи за материална незаконосъобразност на обжалваното решение. Счита, че няма неяснота относно деянието, във връзка с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. Посочването в АУАН и НП, че прегледите по чл. 108, ал. 7 и ал. 8 от ЗДКИСДПКИ не са оповестени в ГФО за

2019 г. на ДФ „А. И.“, според касатора не обосновава извод за незаконосъобразност на НП, предвид, че вярно е посочена не само нарушената правна норма, но и събраните по делото доказателства, от които несъмнено се установявало, че управляващото дружество [фирма], управляващо и действащо от името и за сметка на ДФ „А. И.“, не е включило резултатите от прегледите по чл. 108, ал. 7 и ал. 8 от ЗДКИСДПКИ в годишния отчет за 2019 г. на процесната К.. Моли съда да отмени процесното решение и да потвърди НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение и за двете съдебни инстанции. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. Н., който поддържа касационната жалба. Счита, че решението е незаконосъобразно и моли за неговата отмяна, като бъде потвърдено НП.

Ответникът – [фирма], чрез процесуалния си представител юрк. Г. оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Подробни съображения излага в представени писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение и за двете инстанции.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Административен съд София-град, XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установено, че УД [фирма] е вписано под № РГ-08-05 във водения от КФН регистър по чл. 30, ал. 1, т. 5 ЗКФН. Дружеството получило лиценз за извършване на дейност като управляващо дружество и е адресат на нормите на ЗДКИСДПКИ и на подзаконовите актове по прилагането му. Съгласно чл. 5, ал. 1 ЗДКИСДПКИ, колективната инвестиционна схема (К.) се учредява като договорен фонд или като инвестиционно дружество, като по силата на чл. 5, ал. 4 ЗДКИСДПКИ, дейността на К. се управлява само от управляващо дружество съгласно сключен договор, съответно съгласно правилата на договорния фонд. УД [фирма] организира и управлява ДФ „А. И.“, който е вписан в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 4 ЗКФН под № РГ-05-1134. Годишният отчет за 2019 г. на ДФ „А. И.“ бил представен в КФН с вх. № РГ-05-00-12#57 от 27.03.2020 г., като в същия не фигурирали отразени резултати от ежегодни прегледи на политиката за възнагражденията за дружеството, според изискването на чл. 73, т. 6, б. „г“ от Наредба № 44. В тази връзка от УД [фирма] били изискани документи, удостоверяващи извършването на прегледите по чл. 108, ал. 7 и ал. 8 от ЗДКИСДПКИ за 2019 г. В отговор, дружеството представило в КФН доклад на основание чл. 108, ал. 7 ЗДКИСДПКИ, съставен на 20.01.2020 г., относно преглед и оценка на действащата политика за възнагражденията. Към същото бил приложен доклад от отдел „Нормативно съответствие“ от 27.03.2020 г. във връзка с извършен периодичен преглед относно изпълнението на действащата политика за възнагражденията. Служителка на КФН извършвайки преглед на постъпилите документи, констатирала, че до 31.07.2020 г. не бил представен годишен отчет на К., съдържащ резултатите от

прегледите по чл. 108, ал. 7 и ал. 8 от ЗДКИСДПКИ за 2019 г. и приела, че УД [фирма], което организира и управлява ДФ „А. И.“, е извършило нарушение на чл. 73, т. 6, б. „г“ от Наредба № 44 вр. чл.60, ал. 2 вр. ал. 1, т. 1 ЗДКИСДПКИ вр. § 47, т. 1 ЗМДВИП, тъй като резултатите от прегледите чл. 108, ал. 7 и ал. 8 от ЗДКИСДПКИ, извършени на 20.01.2020 г. и на 27.03.2020 г., не са оповестени в годишния финансов отчет на ДФ „А. И.“ за 2019 г. в законоустановения срок – до 31.07.2020 г. вкл.

При тази фактическа обстановка е бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-642/11.09.2021 г. и въз основа на него оспореното НП.

За да постанови решението си, районният съд е кредитирал приложените по преписката доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, както и показанията на разпитания свидетел – Ю. Н.. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, като обаче е налице материална незаконосъобразност на НП, тъй като ГФО по Закона за счетоводството, е само един от елементите на годишния отчет на колективната инвестиционна схема, а резултатът от прегледите по чл. 108, ал. 7 и ал. 8 ЗДКИСДПКИ, съгласно т. 6, б. „г“ на чл. 73 от Наредба № 44 се явява друг елемент от съдържанието на годишния отчет на К., а не част от ГФО, както е посочено в АУАН и НП.

Решението е правилно.

Съгласно изискванията на чл.108, ал.7 ЗДКИСДПКИ, членовете на управителния орган на управляващото дружество, на които не е възложено управлението и които имат опит в управлението на риска и възнагражденията, извършват периодичен преглед за спазването на изискванията по ал.4, най-малко веднъж годишно, но не по-късно от 30 дни от края на календарната година, за която се извършва прегледът. В ал.8 на чл.108 ЗДКИСДПКИ е предвидено, че изпълнението на политиката за възнагражденията се подлага на централен и независим вътрешен преглед от отдела за нормативно съответствие най-малко веднъж годишно, но не по-късно от 90 дни от края на календарната година, за която се извършва прегледът.

В разпоредбата на чл.60, ал. 1 от ЗДКИСДПКИ е регламентирано задължение на инвестиционното дружество и управляващото дружество на договорния фонд да представят на Комисията: 1. годишен отчет в срок 90 дни от завършването на финансовата година; 2. шестмесечен отчет, обхващащ първите 6 месеца на финансовата година, в срок 30 дни от края на отчетния период; 3. друга информация, определена с наредба. А съгласно ал. 2 изискванията относно съдържанието на отчетите и информацията по ал.1, редът, сроковете и начинът за представянето ѝ на КФН, както и относно публичното ѝ разпространение се определят с Наредба № 44/2011г. В чл.73, т.6 от Наредбата е посочено, че годишният отчет на колективната инвестиционна схема съдържа информация относно политиката за възнагражденията: а) общият размер на възнагражденията за финансовата година с разбивка по постоянни и променливи възнаграждения, изплатени от управляващото дружество и от инвестиционното дружество на неговите служители, броят на получателите и когато е приложимо, всички суми, изплатени пряко от самата колективна инвестиционна схема, включително такса за постигнати резултати; б) общата сума на възнагражденията с разбивка по категориите служители или други членове на персонала съгласно чл. 108, ал. 1 ЗДКИСДПКИ; в) описание на начините на изчисление на възнагражденията и облагите; г) резултатът от прегледите по чл.108,

ал.5 и ал.6 ЗДКИСДПКИ, включително евентуално констатирани нередности; д) съществените промени в приетата политика за възнаграждения.

Настоящият касационен състав изцяло споделя изводите на въззивния съд за несъставомерност на деянието. Разпоредбата на чл. 73 от Наредба № 44 определя съдържанието на годишния отчет (ГО) на К. като съвкупност от документи, която включва както заверен от регистриран одитор годишен финансов отчет (т.1), така и информацията относно политиката на възнагражденията с определено в Наредба № 44 съдържание (т. 6). С посочената разпоредба няма изискване изброените документи като части от годишния отчет на К. да са включени в ГФО на К., а предвижда представянето на ясно изброен избор от документи, които съставляват заедно ГО на К., т.е ГФО е един от документите, които в съвкупност съставляват годишния отчет на К.. ГО е съвкупност от документи, а ГФО, който е част от ГО съгласно чл. 73, т. 6, б. „а“, предл. 1 е един документ, чието съдържание се изисква да е по Закона за счетоводството. Предвид изложеното настоящият касационен състав счита, че прегледите и резултатите от тях следва да се включат в годишния отчет, а не в годишния финансов отчет.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева за настоящата инстанция, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.04.2021 г., постановено по НАХД № 2394/2021 г. на Софийския районен съд, НО, 95 състав.

ОСЪЖДА Комисия за финансов надзор да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], управлявано от договорен фонд „А. И.“, съсседалище и адрес на управление [населено място] 1303, район „В.“, [улица] сумата в размер на 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение в настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

